

[A. C. D. Petersen.]

at være saa høj som ovre i Sverige — vilde det store Landbrug afsætte sin Hvede til Hvedemelsproduktion, og saa vilde det store Landbrug ikke etablere Svinefedningsindustri i saa høj Grad, som den nu gør.

Nu kan det naturligvis hævdes — og det var da ogsaa et Forhold, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal var inde paa —, at samtidig med at Priserne paa det engelske Marked for Flæsk faldt saa overmaade stærkt, saa indtraf den lykkelige Begivenhed, blev det sagt, at der var nogle Lande, der vilde levere os Korn saa billigt, at Svineforædlingsproduktionen ikke blev helt uøkonomisk alligevel. Ja, var det nu virkelig et Held, at dette skete? Der er derved, som jeg sagde før, opnaaet, at Svinebesætningerne her i Landet er i Stigning og stadig i Stigning; den sidste Tælling viser, at i mindre end et Halvaar, ikke en Gang fem Maanedre, fra 15. Juli til midt i December, er Svinebestanden her i Landet steget med 300 000. Vi har nu $5\frac{1}{4}$ Million Svin her i Landet.

Det betyder, at der skal leveres ca. 8 Millioner Svin til det engelske Marked, for at man kan drive en saadan Svinebestand fremdeles. Nu mener man ganske vist, at man maa fortsætte med denne Produktion, Landboforeningernes ledende Mænd har i hvert Fald sagt, at man nok ikke skulde forøge Produktionen yderligere, men man skulde i hvert Fald ikke renoncere paa det Marked, vi har vundet. Vi har vundet et Marked, og det er bemærkelsesværdigt, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde, at selv om Stigningen indenfor f. Eks. Flæskeproduktionen er saa overmaade stærk, har vi dog kunnet komme af med alle Svinene.

Ja, det er rigtigt, men paa hvilke Vilkaar? Har vi nogen som helst Garanti for, at vi den Dag, Danmark kræver disse Svin betalt med en Pris, som betyder, at Produktionen er rentabel, kan komme af med vore Svin? Nej, det har vi ikke. Saa længe vi tilbyder de paagældende Markeder vore Svin saa billigt, at det er umuligt at købe animalske Fødemidler billigere noget andet Sted, kan vi naturligvis komme af med dem; men Tilfredsheden med, at vi kan komme af med disse Masser af Svin til tabgivende Priser, forstaar jeg ikke; det

tiltrænger en overmaade indgaaende Forklaring, hvis det skal kunne siges at være en nationaløkonomisk Foranstaltning.

Derfor tror jeg, at det er rigtigt, at de ledende Mænd indenfor Landbruget erkender, at man har givet forkerte Raad, og at der kun er een Ting at gøre, nemlig at reducere Svinebesætningerne, som vi nu har faaet saa store, som vi har. Naar jeg siger saa ubetinget, at jeg tror, at det er rigtigt, er det, fordi det er muligt, at der endnu indenfor Flæskeindustriens Omraade ikke er Tale om store Summer, men der er for mig ingen Tvivl om, at naar det, vi alle imødeser og imødeser indenfor et ikke alt for uoverskueligt Tidsrum, kommer, at Kornpriserne atter skal begynde at rette sig, kommer den virkelige Katastrofe for det danske Landbrug, der da ligger med en Svinestand paa $5\frac{1}{4}$ Million Svin, som skal opfodres med Kornvarer til stigende Priser, uden at der vil være den mindste Sandsynlighed for, at det medfører, at Flæskepriserne stiger.

Jeg ser, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal ryster paa Hovedet; han finder formodentlig, at det er overmaade daarlige Raad, jeg her giver. Det imødeser jeg en nærmere Forklaring paa, og det faar jeg naturligvis ogsaa. Der er ingen Tvivl om, at saa længe vi har en Svinebestand af $5\frac{1}{4}$ Million, sender vi ikke færre Svin til det engelske Marked, og man maa erkende, at det er i Virkeligheden Tilførselen fra Danmark, der bestemmer Prisen paa det engelske Marked. Det erkender man nu snart fra alle Sider.

Her kan jeg anføre meget sagkyndige Udtalelser. Den Mand, der staar som Leder af det landøkonomiske Driftsbureau, en Mand, vi alle sammen anser for den største Kapacitet indenfor Landbrugsregnskabet Omraade her i Landet, Professor O. H. Larsen, har anført, at saa længe vi sender saa meget Flæsk til England, kan vi ikke med Rimelighed regne med, at Prisen vil stige. Og jeg mindes med Tydelighed, at da Provinsernes Landboforeninger holdt Møde forleden Aar, udtalte en anden Kapacitet, Statskonsulent K. Sørensen, som nu, saa vidt jeg ved, er udsat af den høje Regering til at være Statskonsulent Fabers Afløser i England, at Prisen for Flæsk paa det engelske Marked afhænger af Tilførslerne fra